

מים עמקים עצה בלב איש ואיש
תבונה ידלנה. מים עמקים עצה
בלב איש - זה הקדוש ברוך
הוא, משום שהוא עושה עצות,
שמביא טעמים לגלגל גלגולים
על העולם על ידי יוסף לקים את
אותה הגזרה שגזר רעב על
הארץ [העולם]. ואיש תבונה ידלנה
- זה יוסף שגלה אותם עמקים
שגזר הקדוש ברוך הוא על
העולם.

בא ראה, לא די ליוסף שהוא לא
שלם רע לאחיו, אלא שעשה
עמהם חסד ואמת, וכך דרכי
הצדיקים תמיד. משום זה
הקדוש ברוך הוא חס עליהם
תמיד, בעולם הזה ובעולם הבא.
מים עמקים עצה בלב איש - זה
יהודה, והנה פרושה, בשעה
שהתקרב ליוסף על העסק של
בנימין. ואיש תבונה ידלנה - זה
יוסף.

רבי אבא היה יושב על שער
הפניסה של לוד. ראה איש אחד
שהיה בא וישב על בליטה בצד
הקר, והיה עיף מן הדרך, וישב
וישן שם. בינתיים ראה נחש אחד
שהיה בא אליו. יצא קוסטפא
דגורדנא (מין שרץ) והרג את הנחש.
כשהתעורר אותו האיש, ראה
את אותו הנחש כנגדו שהיה מת.
הודקף אותו האיש, ונפלה אותה
הבליטה לעמק שתחתיה ונצול.
בא אליו רבי אבא, אמר לו, אמר
לי מה מעשיך, שהרי הקדוש
ברוך הוא הרחיש לך שני הנסים
הללו שאינם לחנם? אמר לו
אותו האיש, כל ימי לא שלם לי
איש רע בעולם שלא התפייסתי
עמו ומחלתי לו. ועוד, אם לא
יכלתי להתפייס עמו, לא עליתי
על מטתי עד שמחלתי לו ולכל
אותם שצערו אותי, ולא חששתי
כל היום לאותו הרע ששלם לי,

ידלנה. מים עמקים עצה בלב איש, דא
קדשא בריך הוא. בגין דאיהו עביד עצות,
דאייתי טעמין לגלגלא לגולין על עלמא על
ידא דיוסף, לקיימא ההיא גזרה, דגזר כפנא
על ארעא (נ"א עלמא). ואיש תבונה ידלנה, דא
יוסף. דגלי אינון עמיקין, דגזר קדשא בריך
הוא על עלמא.

תא חזי, יוסף לא די ליה דאיהו לא שלים
בישא לאחוי, אלא דעבד עמהון טיבו
וקשוט. וכך ארחיהון דזכאי תדיר. בגין דא
קדשא בריך הוא חייס עליהו תדיר, בעלמא
דין ובעלמא דאתי.

מים עמקים עצה בלב איש, דא יהודה.
והא אוקמוה, בשעתא דאתקריב לגביה
דיוסף, על עסקא דבנימין. ואיש תבונה
ידלנה, דא יוסף.

רבי אבא היה יתיב אתרעא דאבבא דלוד,
חמא חד בר נש דהוה אתי, ויתיב בחד
קולטא דתלא דארעא, והוה לאי מארחא,
ויתיב ונאים תמן. אדהכי חמי חד חווא,
דהוה אתי לגביה, נפק קוסטפא דגורדנא,
וקטיל ליה לחווא. פד אתער ההוא בר נש,
חמא ההוא חווא לקבליה, דהוה מית.
אזדקף ההוא בר נש, ונפל ההוא קולטא
לעומקא דתחותי ואשתזיב.

אתא רבי אבא לגביה, אמר ליה, אימא לי
מאן עובדך. דהא קדשא בריך הוא
רחיש לך אלין תרין נסין, לאו אינון למגנא.
אמר ליה ההוא בר נש, כל יומאי לא אשלים
לי בר נש בישא בעלמא, דלא אתפייסנא
בהדיה, ומחילנא ליה. ותו, אי לא יכילנא
לאתפייסא בהדיה, לא סליקנא לערסי, עד
דמחילנא ליה, ולכל אינון דמצערו לי, ולא